

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej C., so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou A. so sídlom v B. v mene ktorej koná ako konateľka advokátka M., proti povinným 1/ J., zomrelej X., naposledy bývajúcej vo V., a 2/ J., bývajúcemu vo V., o vymoženie 1 396,66 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10 Er 1318/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2013 sp. zn. 15 CoE 245/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2013 sp. zn. 15 CoE 245/2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnej exekútorke návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 1 864,54 € s príslušenstvom. Povinnosť povinného zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom zo 10. septembra 2011, sp. zn. X., vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou N. a.s. so sídlom v B., IČO: X.. Súdna exekútorka následne požiadala Okresný súd Nitra o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Nitra uznesením z 20. februára 2013 č.k. 10 Er 1318/2011-12 zamietol žiadosť súdnej exekútorke J. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z predloženej zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že ním priznaná pohľadávka má základ v spotrebiteľskom úvere. S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy dospel k záveru, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere

v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a na vec treba preto aplikovať tak všeobecnú úpravu danú ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako i Smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj "Smernica"). Uviedol, že rozhodcovská doložka, ktorá bolo obsahom uvedenej zmluvy odopierala povinnému práva vyplývajúce z ochrany spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a je v rozpore s dobrými mravmi. Súd po preskúmaní rozhodcovskej doložky z úradnej povinnosti zistil, že je neprijateľnou podmienkou podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a teda je absolútne neplatným právnym úkonom.

Krajský súd v Nitre na odvolanie oprávnenej uznesením z 30. septembra 2013 sp. zn. 15 CoE 245/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Potvrdenie uznesenia exekučného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou, pričom si osvojil si jeho dôvody (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.). Vyporiadal i s jednotlivými odvolacími námietkami oprávnenej, pričom ich nepovažoval za dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená, ktorá navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo, a dospel k záveru, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté vadou zmätočnosti.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O. s. p., ktoré

spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

Podľa § 237 písm. b/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté práve touto vadou.

Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania, je, že musí mať na to spôsobilosť. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania. Túto spôsobilosť upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 19. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu, ktorá je vo vzťahu k fyzickým osobám upravená v § 7 Občianskeho zákonníka. Ak účastník po začatí súdneho konania stratí spôsobilosť byť účastníkom konania, postup súdu upravuje § 107 O. s. p.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu (č. l. 53 a nasl.) vyplýva, že povinná 1/ zomrela dňa X., teda stratila spôsobilosť byť účastníkom konania v priebehu odvolacieho konania. Bez toho, aby bol v súdnom konaní dodržaný postup v zmysle § 107 O. s. p., odvolací súd (i keď bez vlastného zavinenia) konal s pôvodnou povinnou 1/ ako s účastníčkou konania a vo veci meritórne rozhodol, čím zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. b/ O. s. p., ktorá má za následok zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b O. s. p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková